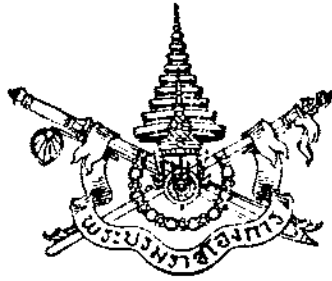

๑๕๕๐

ตอนที่ ๖๕ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤศจิกายน ๒๔๕๔

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดป่าไผ่สะเดียง ในท้องที่ตำบลบูกิต
อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ให้เป็นป่าสงวน

พ.ศ. ๒๔๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ธานีนิวัต กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖๘ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

โดยที่เห็นว่าการสมควรกำหนดป่าไผ่สะเดียง ในท้องที่ ตำบลบึงกุ่ม อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ให้เป็นป่าสงวน

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองและสงวนป่า พุทธศักราช ๒๕๔๑ จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดป่าไผ่สะเดียง ในท้องที่ตำบลบึงกุ่ม อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ให้เป็นป่าสงวน พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาตั้งต้นไป

มาตรา ๓ ให้ป่าไผ่สะเดียง ในท้องที่ตำบลบึงกุ่ม อำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นป่าสงวน

ตอนที่ ๖๘ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

